

Абонаментъ:

За година . . 55 лв.
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:

Официални по 2 лв.
на квадр. сант.;
търговски
по споразумение

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ.

1502 Картъ В. Шкорниъ
Х. Шкорниъ 20

Всичко, що се
вестникъ,
праща до
то — Варна

Справки
при пом. кмета
г. П. Нейковъ.

Броя 1 левъ.

Помощи за гражданството. Една от грижите на общинското управление е да продоволствува с необходимите продукти населението.

И миналата година общинското управление направи всичко възможно, за да въведе възможното въ това отношение облекчение. Но тази година то счита, че поради тежката криза, която се настъпва, че трябва да вземе още по сериозни мерки. И то вече ги взема: първо — то е закупило вече около 1000 тона храни и продължава да закупува, за да има един достатъчен запас, който ще употреби, когато стане нужда за поддържане една нормална цена на хляба, както и за случай, че града по поради някакви причини или зложелителство на някои би останал без хляб; второ общинското съществува вече се експлоатира и наскоро ще започне раздаването на дърва. Изглежда, че тази година дървата ще имат на пазара по висока от миналата година цена — тя и сега е над 70 лева. Това застави общинското управление да се обърне към мисълта за благоустройството и да поиска то да даде на стопанството Тича един нарядъ приликуванъ въ полза на общината за най малко 10000 тона дърва, като общината ще изплати и раздаде на населението при ниска цена; трето — взети сж всички мерки за набавяне други хранителни продукти, до колкото възможността и средствата това допускат.

Мръна благоустройство. Славейко Василевъ вчера уведоми кмета г. Н. Поповъ, че далъ нареждане до трудовото стопанство „Тича“ да се приотлятъ немедленно 10,000 тона дърва за Варненската община.

Всички тия мерки сж от естество да облекчатъ продоволстването на населението.

Нашата община — пионеръ на материална култура

Тя е колективно стопанство. Всичките й служби трябва да сж поставени въ това направление. Канцеларията е второстепенна — дълга работа, която трябва да се опростотвори до минимумъ. Както въко стопанство, така и общината може да преуспява само при строга сметка въ приходите и разходите си. Въко развличителство, въко пожертвуване на общинските интереси е голямо, непростено престъпление, което води следъ себе си морални и материални щети.

Много служби на общината сж наложени отъ здравословни, хигиенични условия при които тя не само че не търси печалби, а даже и жертвува. Така сж водопроводи, канали, бани, аптеки, контрол на съестни продукти и прочее. Но не е само това, тя построява така и при благоустройството: шосета, улици, трамваи, осветление, пожарни команди и др. Нящо повече — чрезъ електрическото осветление тя се явява доставчикъ на двигателна енергия за превъзденя на много бѣдни занаятчи и малки фабриканти, които тя по такъв начинъ съживява, възражда. Тукъ не е важно, дали тя сама стопанисва енергията или я дава чрезъ трети лица, защото все отговоренъ господаръ е общината.

Общината чрезъ социалната си политика, както се разбира тя днесъ, подпомага покрай държавата работника при безработица, обаче тя трябва много повече да върши въ това направление, ще кажа азъ, като му създава работа било като дава всички улеснения и облаги на нови фабрични предприятия, въ съгласие съ държавата, било като влива въ сдружение съ някои отъ тяхъ, било и като създава само такива, както по-велява новия законъ за стопанска дейностъ на нашите общини.

По такъв начинъ въ много отрасли на производството, гдето частната инициатива е слаба, ще се яви общината.

Общината има въ това отношение и още по голямо привилегия — да бѣде регулаторъ на стопанския животъ на населението. Така, при строга брява плановитъ, а да изисква отъ хазайните доказателства чрезъ банково свидетелство или по другъ начинъ, че тѣ сж успели нужните средства за то. Само по такъв начинъ биха се избѣгнали 70% отъ недоразуменията и разправията между хазайни и предприемачи. Общината урежда седмични пазари и панаири, където тя трябва да следи за цените, за качеството на стоките, за мѣрките и пр. Колко много е уместно скорошното нареждане на властта, напримеръ, да се тегли възната съ общински кантаръ. Ако на пазара произве-

денията сж скъпи, общината би трябвало да прибѣгне до редъ мѣрки, за да ограничи поскупването, като направи редъ улеснения на продавачите. Шокира ни, напримеръ, че въ нашите по големи градове пазарната сж неуредени: не шо ира ни, не павирани, безъ отходни мѣста, безъ помѣщения, гдето ва по дълго време да се запази стоката невредима, отъ това че пазаръ става само единъ път въ седмицата, когато въ Бургасъ и въ малките градове става два пъти седмично, което е много важно условие за поевтиняване на продуктите.

Една уредена община трябва да дава награди, премии за хубави и евтини продукти, като урежда конкурси и пр., а да преследва фалшификацията. Знае се, напримеръ, че въ София приходите арменски понижиха качеството на обувките и по такъв начинъ съсипаха нашите стари обувчари. Знае се сж, що така, че много отъ готовите дрехи по магазините не сж ушити добре, като често пъти сж кжжи и тѣни, и по такъв начинъ се оцеляватъ купувачите.

Много общини у насъ притежаватъ днесъ гори, пасища, мери и други недвижими имоти, които не се стопанисватъ рационално, а се използватъ отъ равни партизани и приятели за лични игри и ползи. Сжщото става и съ имотите на училищните настоятелства. Обаче отъ умната уредба на тия имоти на общината трябва да почна стопанското творчество на последната.

Въ досегашното общинско законодателство е казано, че по няколко общини могатъ да се сдружатъ, като съединяватъ средствата си за известни общи постижения. Играе на това нѣщо е до известна степенъ и дѣлото на централата „Вжча“, на онава, което се замисля въ Търновския окръгъ за електрификацията му, на онава, което се замисля да стане единъ денъ съ напояването на долината на Марица.

За да се осъществятъ напълно всичко казано до тукъ, за да стане общината истински пионеръ на материална култура, трябва общинарите сж усетятъ, сж инициатива въ общинско творчество, хора съ житейска опитност, общественици въ пълна смисълъ на думата.

Въ единъ общински съветъ трябва да вливатъ хора отъ равни възрасти, равни положения, равни професии, за да се допѣлватъ взаимно. Общината не е мѣсто за опити: да се бръсне на чужда глава. Тамъ трябва да се отива съ подготвена програма, съ улегналъ мирогледъ на обществените работи. Ето защо въ нашите общини сж по-трѣбни най вече практики, хора на живота, които сж вече успѣли да създадатъ нѣщо свое и да го запазятъ. Теоритичните

Разяснение по доброволното изплащане данъците до 25 т. м.

Кои данъци подлежатъ на плащане. — Искане бележка. — Гоземленъ данакъ. — Увеличение 20% за пострадали. — Военни данъци. — Индустриски предприятия.

На 25 т. м. изтича втория срокъ за доброволното плащане данъци презъ фин. година. До тази дата трябва да бѣдатъ изплатени отъ данъкоплатците, ако не искатъ да плащатъ въ последствие глоба за данъците до 1000 лв. — 10%, а за данъците надъ 1000 лв. 20%, следнитъ данъци: Втората третина на всички прѣки обложни данъци за тек. 1928/29 фин. год., заедно съ служебно опредѣленитъ за сжщата година, данъкъ за внаемъ, допѣл. данъкъ върху общия доходъ и данъкъ върху дружествата (а служебно опредѣленъ е данъкъ за всички дружества и на данъкоплатците, които сж декларирани доходи надъ 100 000 лв.); първата третина на всички данъци, които сж били предадени за събиране отъ бирниците следъ 25 юний 1928 г. Втората третина на всички данъци, които сж били предадени за събиране следъ 25 февруарий т. г. и третата (последна) третина на всички данъци, предадени за събиране отъ бирниците следъ 25 октомври 1927 г. Понѣже данъкоплатците не знаятъ, кои данъци имъ е предадени на бирника за събиране, затова добре е всеки данъкоплатецъ да направи справка при бирника съ данъчната си книжка преди изтичането на горния срокъ — 25 т. м. При това всѣмъ данъкоплатецъ, комуто бирника каже, че не му сж предадени за събиране данъци по поради това откаже да му вземе парите, трябва да иска поддана и датирана бележка отъ бирника въ смисълъ, че нѣма предадени данъци. При такава бележка данъкоплатецъ ще бѣде освободенъ отъ глоба, ако се обърне следъ 25 октомври, че преди тази дата е имало предадени данъци, по бир-

ника е пропусналъ да му ги съобщи.

Въ сжщия срокъ всички собственици на индустриски предприятия, ползуващи се съ облаги по закона за насърчение мѣстната индустрия сжщо-трѣба да внесатъ съответната частъ отъ половината данъкъ за внаемъ, понеже новия законъ не ги освобождава като стари.

Специално за поземелния данъкъ за тек. 1928/29 фин. год., до 25 т. м. подлежи на доброволно плащане поради известни причини заедно съ втората третина и първата такава. Въ първата третина, която би трябвало да се внесе доброволно до 25 юний т. г., това представлява едно изключение, и макаръ да се внесе, на бирника сега не следва да се налага върху нея глоба за въкъснение. Така че задълженитъ съ повече данъкъ трябва да внимаватъ да не би погрѣшно бирника да сметне първата третина за въкъсненъ (понеже не е внесена до 25 юний т. г.) и да имъ събере 10 или 20% глоба.

Върху третините, които сж частъ отъ данъка за 1928/29 фин. год., данъкоплатците сж длъжни да платятъ допѣлнителния данакъ отъ 20% въ полза на пострадали отъ землетресението. Понѣже по единъ или други причини сега има предадени на бирниците въ нѣкои данъкоплатци, данъци за минали години напр. за 1927/28 год., като по-късно опредѣлени, то въ такива случаи данъкоплатецътъ не е длъженъ да плаща 20% увеличение, макаръ и данъка му да се събира презъ тек. 1928/29 год. Увеличението то се плаща само върху данъците, дължими за тек. 1928/29 год. Тукъ трябва да се въведе още отъ данъкоплатците, за да може да профитиратъ, дали не имъ се взиматъ повече пари, и т. н., че увеличението 20% плаща само върху оная частъ отъ данъка, която постѣпва и държавенъ приходъ. Така върху поземелния данъкъ, дажъ върху сградитъ, данъка върху занаятиятъ и данъка върху дружествата, понеже се събиратъ въ единъ рамѣръ, отъ които само единия остана за държавата, а другия е върху него, увеличението ще бѣде въ сжщность 10% върху пълния събранъ данъкъ или 20% върху половината, а за допѣлнителния данъкъ върху общия доходъ, който се събира само въ единъ рамѣръ (нѣма върху него) остана 20%. За ползуващи се съ облаги предприятия увеличението трѣбва сжщо да се сметне въ рамѣръ 10% върху сумата, която плащатъ. Върху безвъзмездниятъ данъкъ и военния данъкъ не се налага никакво увеличение за пострадали. Даже при самото изчисление на допѣлнителния воененъ данъкъ за 1928/29 год., който е 10% върху плащания-

Свободна трибуна

Празникът

Борис Попов.

Варна и неговото повдигане.

(Продължение от брой 184).

Но най-важното, което ни интересува сега за сега за гр. Варна е неговото повдигане, какъ и какво да се направи за постигане на тая цел. Било е време, когато Варна не е протягала ръка за помощ и това време не е тъй отдавна за да не си спомним какво е било. Да искаме да ни се върне хитерланди, това можем да желаем само, защото въроятността за постигане е изчезнала, но да искаме да ни се върнат старите финансови улеснения и чрез това да си помогнем въ полето на търговия и индустрия е наше право и струва ми се наша първа длъжност. Ако прочее Варненската индустрия и търговия получи кредитни улеснения, които имаха преди войните, положението щеше да бъде съвсем друго и нашите искания от държавата не щяха да бъдат от тая характер както сега. Защото единственото сега проявено искане се състои въ превозната тарифа София—Варна и обратно. Но ако всичко клони към вастой не е ли твърде колеблива тая придобивка — тарифна разлика? За всекиго е ясно, че щом започне да се прави омътка съ ототинки, тамъ прокопсия няма. Та ако казваме нашата индустрия зависи поради много важна финансова причина, какво ще ни помогне тарифата и до кога ще трне това, като се има предъ видъ, че положението на тарифа много бързо се променява, че привличането на нови и повече сътрудници ще направи скоро и тая малка промъна на тарифа безполезна и пакъ ще се иска нова промъна. Безъ съмнение улесненето, което се иска за сега е една необходимост, която можем да поддържаме като първа жертва на държавата за нашия град, но както казахъ погоре най-силния доводъ за подобрене положението е създадената вече индустрия подкрепена съ кредита необходимъ за нейната интензивна дейтелност. Криза въ града, криза въ селото, криза навсякъде, това е резултатъ отъ положението на кредита. Финансовите институти са ангажирани своите средства въ подкрепа на държавата и не са въ състояние да улеснятъ мѣроприятията, които даватъ поминъкъ на разниъ слоеве отъ народа.

Да се премахне това най-голямо зло не ще да е тъй лесна работа за държавата предъ видъ на тежките репарационни задължения, нашия повикъ трѣбва да бъде насоченъ най-главно къмъ това

— привличането на капитал и отъ чужбина, оключване на заеми, чрезъ които да се даде подкрепа на зародилата се индустрия, възстановленето на едно редовно производство, това би била една отъ най-важните наши задачи. За да се добие това, обаче, не е достатъчно само да се иска, като се изложатъ мотивите за това искане, а ще трѣбва да се има предъ видъ и една програма, съ която да се подкрепи искането ни; тъй правителството ще се улесни въ своята задача и по скоро ще се издействува желаната подкрепа.

Макаръ и нашето отечество да е надарено съ нѣколко каменоважлени минни, производството на които общо е нѣколко хиляди тона дневно, ние сме принудени да издѣлваме това гориво, защото е извънредно скъпо. Известно е, че горивото е най-важния равходъ, който може да заскочи или да поевтени производството. Нашето индустриално общество трѣбва да иска евтино гориво, а това не се дава. Считайки, че общо относително благосъстояние ще настъпи, ако ние се взирате въ дългелността и нуждите на еснафа, трѣбвало би и съ еснафството да стане сящото както и съ индустрията т. е. да бъде подкрепена съ кредити, каквито е имало преди войните, не трѣбва да се забравя, че единъ добре школуванъ и поддържанъ еснафъ представлява златната почва на държавата и такъвъ трѣбва да се изполага съ всички възможни средства на общата Еснафа на работа, това означава задоволство и миръ въ страната; това означава осигуренъ поминъкъ. А какво по-голямо щастие за трудящия се освенъ да има здраве и работа.

Мимоходомъ ще спомена едно мое отлавне установено мнение, че всички проповеди относително здравословното състояние на народа, всички проповеди противъ пиянството, корупцията и престъпленията са напразни, ако не се даде работа и поминъкъ, миръ и спокойствие въ страната.

Има и другъ единъ важенъ въпросъ, който занимава всички варненски граждани, той е — създаване свободна зона въ варн. пристанище. Нѣмамъ претенция на ученъ икономистъ и търговецъ, но това гледище ми се вижда недостатъчна мѣрка, защото ако ний погледнемъ съ око на практика, ще се забележи веднага, че наистина ще се създаде оживена търговия, но тая търговия безъ ръката на индустриалеца и еснафа, скоро ще почувствува немощъ и ще бъде обладана отъ нови опасения и сътресения.

Ето защо, заедно съ създаване на свободна зона и

на занаятчийското строително сдружение въ Варна. Освещаване на знамето.

На 19 т. м. мѣстното занаятчийско строително сдружение отпразнува патронния си празникъ съ подобающа тържественостъ.

Сутринта въ катедралната черква се отслужи литургия, на която присъствуваха членовете на сдружението, кмета г. Н. Поповъ и др. поканени гости. Следъ това се освети знамето на сдружението.

Митрополитъ Симеонъ държа подходящо слово.

Всички гости следъ това се отправиха за салона XX вѣкъ, дето бѣ сервирана закуска. Салона бѣ препълненъ. Личеше живото участие на всички сдружени строители.

Първъ пи наздравца председателя на сдружението Моне Асвовъ, който поздрави членовете, като пожела реловетъ имъ все повече да се събгъватъ.

Следъ това взе думата кмета г. Н. Поповъ, който произнесе една кратка но прочувствена речъ за значението на празника, за значението на знамето на сдружението и за значението изобщо на строителството за културното повдигане на нашата страна. Въ кратки черти той засегна старобългарската материална култура, старото строителство и подчерта, че новото строителство се е издигнало вече до такава степенъ, че България да може спокойно да се опре на него за своето бъдеще. Сжщо г. Поповъ подчерта, че има нѣщо много общо между работата на общинското управление и она на строителството, особено отъ една и половина година насамъ, отъ ксгато се започна една общинска политика на голѣмо строителство.

Накрая г. кмета вдигна чашата за здравето на Н. В. Борисъ III — Царъ на българите, за българския народъ и за успѣха на сдружението. (Громко „ура“, оглуши голѣмия салонъ).

Говориха сжщо г. Духовникътъ отъ страна на популярната банка. Аг. Кенковъ отъ името на управителното бюро на съюза и Хр. Теохаровъ отъ мѣстния ктѣ на занаятчийското сдружение.

г. Аг. Кенковъ взе за втори пътъ думата, вече като членъ отъ настоятелството на строително сдружение въ Варна, за да поблагодари на г. кмета за хубавиъ думи, които изка за въ тоста си.

Той се спрѣ на днешната управа на общината, като подчерта, че днесъ Визно се радва на една политика на усилено творчество отъ страна на кмета и помощниците му и вдигна чашата за здравето на първия и за успѣхитъ, постигнати отъ неговата политика.

Кмета следъ това се сбогува съ всички, напусна салона, изпратенъ съ топлиъ овации на нѣколкото статни строители въ Варна.

др. улеснения за търговията, трѣбва да се създаде тласъкъ и въ индустрия, занаяти и земледѣлие

Въ това дѣло ще ни оуде най-силната подкрепа единството и гражданската солидарностъ, съ тѣхъ градъ Варна е достигналъ настоящето си положение и благоденствие и съ тѣхъ ще ототрани грозещитъ го мажнотии и беда.

И. Х.

Библиотеки и библиотечно дѣло.

Библиотека значи сборъ отъ книги, подобрани съгласно нѣкой ръководенъ принципъ, подредени и каталогизирани споредъ нѣкоя библиографска система и то така, че лесно да се поддаватъ на използване, като запазватъ сжщия видъ, който имъ е даденъ отъ автора или издателя. Библиотеката обединява постиженията на човѣшкия духъ, тя е отражение на успѣхитъ и умственитъ и нравствени завоевания на човѣчеството. Добре уредената обществена библиотека представя една фокусъ, въ който сж отразени духовнитъ образи на всички поколения и сж въплотени въ слово всички постижения на човѣшкия умъ и сърдце. Обществената библиотека има за задача да равнива интереса къмъ мира на идеитъ и по-дълбоки и по-хуманитетни чувства. Тя трѣбва да помогне въ развитието на обществата, да съдѣйства, както на техническия, материалния напредѣкъ, тъй и за облагодаяването на човѣшката природа. Днесъ библиотеката е университетъ за всички, които желаятъ да просѣятъ интелекта си, като получатъ инвѣстни знания, а сжщо и ръководителъ за практически задачи на живота. Днешните библиотеки сж както храмъ, въ който посетителитъ се учатъ на съзерцание въ мира на мислитъ и чувствата, недостъпни безъ ваклина телнитъ слова на книгата, така и лаборатория, въ които се коватъ характери, развиватъ интелекти и каятъ воли за перипетитъ на житейската борба.

Съвременната библиотека е едновременно складъ на духовнитъ ценности на свѣта, общественъ организъмъ, изграденъ отъ най-скъпоценното градиво и училище съ широки житейски задачи, школа за старостта и младостта

Библиотекитъ, макаръ и не въ съвременната си форма, сжществуватъ отъ най-стари времена. Тѣ се явяватъ въ всяка страна, въ която културата е пранѣла що годе сериозна крачка. Тѣхниятъ произходъ се отнася още къмъ третото хилядолѣтие преди Христа.

Сждейки по археологически тѣ разкопки, тѣ сж били известни още въ Халдея, гдето сж намерени много останки отъ тѣхъ. Първите библиотеки сж били жречески и сж служили за религиозни цели. Опоосе сж се развили търговскитъ и архивни библиотеки, както и свѣтско литературнитъ Библиотеки въ Асирию Вавилония се състоели отъ голѣмо количество печени плочки съ клинчесто писмо. Голѣмъ бр ѣ, около 30000 такива „книги“ сж били намерени при разкопкитъ на древния сумерийски градъ Лагашъ съ най-равнообразна форма и съдържание. Много плочки сж намерени и при разкопкитъ на градоветъ Нишуръ и Сипара, като послѣднитъ сж повече отъ литературенъ характеръ. Но най-важнитата отъ асириовавилонскитъ библиотеки е тая на царъ Асурбанипалъ, живѣлъ въ 7 вѣкъ преди Христа. Библиотеката е открита и разкопана отъ английския археологъ Лесеръ презъ 1849 г. въ равнинитъ на Ниневия. Намеренитъ плочки на брой 20000 се нааятъ въ Лондонския Бритишъ музеумъ. Тѣ даватъ представа за всички тогавашни науки: медицина, астрономия, математика и др. И плочкитъ сж имали номерация, както и съвременнитъ библиотечни книги за лесното имъ намиране.

Много по-голямо развитие сж получили библиотекитъ въ Египетъ, гдето писменността е цѣвѣла. Египтянитъ имѣли на плочки, пишали на особена хартия, която наричали папирусъ (на грѣцки вивлиосъ), по името на блатното растение, отъ което я приготвяли, като разрѣзвали стеблото на тънки ивици, които налепали една до друга. Първия листъ на папирусната лента наричали протоколонтъ. Производството на папируса въ Египетъ е било извънредно голѣмо, обработвали го много фабрики и търгували съ него оживено дори до нашедветието на арабитъ, които го замѣнили съ пергамента. Въ днешно време за папируса съ неговото високо и тънко стебло се кичуръ листи на въшка, който е покривалъ голѣми пространства въ дѣлата на Нилъ не е запазенъ въ Египетъ никакъвъ споменъ.

Написанитъ папируси се навивали на гладки прѣчки, така че египетскитъ книги приличали на топове навитъ платъ, а библиотекитъ имъ на манифактуренъ магазинъ. Често пакти по-ценнитъ папируси ръкописи ваключвали въ дълги сандѣци, нѣщо като ковчези. Първитъ известни египетски библиотеки датиратъ сжщо отъ 3-то хилядолѣтие пр. Христа. По забележителнитъ отъ тѣхъ сж тѣзи въ градъ Едфу, наричанъ отъ римлянитъ Аполонисполисъ; въ Хеллополисъ, близо до сегашния градъ Телъ-Амара, гдето сж открити архивитъ на фараонитъ Аманемхотѣ III и Аманемхотѣ IV. Фараонъ Осимандиъ 1000 години преди Христа основалъ въ Рамесумъ, до египетска Тива, обществена библиотека съ надписъ: „Лѣчебница на духа“, посветена на богината на книгитъ и библиотекитъ Сетаида. Но съ най-голяма слава се ползвала Александрийската библиотека на Птоломеитъ, която имала до 700000 ръкописи по всички отрасли на науката. За нейното поддржане сж били харчени огромни суми и тя е била съкровищница съ необикновена ценностъ. Въ 47 год. пр. Христа тя била изгорена отъ армитъ на воинствувалъ Цезаръ. Освенъ тая библиотека въ Александрия имало още една съ около 50 хиляди свѣтъка, която вече въ християнска ера, въ 391 год., е била унищожена по заповѣдъ на императора Теодосий отъ религиозна ревностъ.

Следъ западането на асириовавилонскитъ царства културнитъ средища се пренесли на западъ и на изтокъ, въ М. Азия и Персия. Тѣй презъ времето на Аталъ I (241—197) била основана въ Пергамъ грамадна библиотека съ около 400000 тома съ най-равнообразно съдържание. Тѣй като тя конкурирала Александрийската библиотека, египтянитъ ѣ откъсвали нужния папирусъ, вследствие на което пергамскитъ индустриалци измислили новъ видъ „пергамска“ хартия или пергаментъ, работена отъ животински кожи, съ което се отбелязвалъ третиятъ етапъ въ развитието на книгата и библиотечното дѣло. Пергаментъ билъ по-скѣпъ, но по-здравъ и изполюземъ и отъ дветъ страни (папирусътъ, който понавлялъ само отъ едната). Пергаментитъ се свивали презъ средата и приличали на сегашнитъ книги

Пергамската библиотека, достигнала голѣмъ разцѣтъ и слава по цѣлия тогавашенъ културенъ свѣтъ, следъ превземането на града отъ Антония,

Библиотеки и библиотечно дѣло.

била пренесени въ Александрия като подарък на Клеопатра.

На близкия изток голѣма е била и Кирова библиотека въ Египетъ, сегашния Исаханъ, както и тѣзи въ Пе, сеполъ и Сува.

Въ малозаяските градове Смирна, Ефесъ и др. сѣщо е имало голѣми и добре уредени библиотеки, а презъ III и II вѣкъ преди Христа библиотеки имали почти всички грѣцки градове. Атинската библиотека, отъ която римлянитѣ отнесли многобройни ценни оригинали отъ великитѣ грѣцки писатели и философи, е била основана отъ Пивистрата въ VI в. пр. Христа.

Първитѣ римски библиотеки, уреждани отначало отъ съображения на суетно щастливие, били тѣзи на Емилиусъ Паулу (168 г. пр. Хр.) Лукулъ, императоръ Августъ (две — Октавианска и Палатинска) Авиний Полионъ (въ Atrium libertatis на Авентинския хълмъ) Тѣ всички сѣ били воененъ трофей отъ нескончаемитѣ римски походи. Августовитѣ библиотеки сѣ много грѣцки свитѣци изгорѣли въ 80 г. сл. Хр. и били възстановени отпосле отъ императора Комодъ и др. Библиотеки основавали почти всички римски императори — Веспасианъ, Траянъ и др. — така че къмъ II—III в. сл. Христа само въ Римъ се наброявали 29 обществени библиотеки

поддържани отъ държавата. Освенъ това голѣмо е било числото и на частнитѣ библиотеки, много отъ които сѣ имали по 20 до 30 хиляди тома. Следъ Римъ и провинциалнитѣ градове се надпредварвали въ откриването на публични или частни книгохранилища. Отъ тѣхъ особено забележителни сѣ били Адриановата библиотека въ Атина и Константиновата въ Цариградъ, брояща до 120 хиляди тома, публично изгорена презъ времето на Теодоси II. Втората Цариградска библиотека, основана отъ императоръ Юлианъ е била пѣкъ изгорена отъ иконоборцитѣ въ 723 год.

Презъ време на варварскитѣ нашествия повечето отъ библиотеки сѣ били разрушени. Остатѣцитѣ отъ тѣхъ били събрани въ манастирѣтѣ, за запазването имъ особена заслуга иматъ бенедиктинцитѣ, чийто уставъ е повелявалъ събирането на старитѣ рѣкописи и преписването имъ като средство противъ бездѣлието и житейскитѣ изкушения. На тѣхъ сѣ дължи и поговорката: *claustrum sine armario quasi castra sine armamentario* т. е. манастиръ безъ библиотеченъ долазъ е като крепостъ безъ орѣжие. Добре уредени манастирски библиотеки имало въ Синай, Св. Гора и Монте Касино. Прочуга е била и библиотеката основана и поддържана отъ Карла Велики и св. Бонифаций въ манастира Фулда (Германия).

Къмъ края, обаче, на среднитѣ вѣкове манастирскитѣ библиотеки западнали, дори били заборавени. Достѣпътъ въ тѣхъ е билъ забраненъ като грѣховенъ, а и много сѣ били унищожени. Библиотекитѣ сѣ дълѣтели само въ обширнитѣ владения на арабскитѣ халифи, които не жалѣли средства да ги поддържатъ. Кордовската библиотека въ това време брояла повече отъ 600 хиляди тома, т. е. колкото Александрийската, а дълѣли сѣ библиотекитѣ и въ Багдадъ, Дамаскъ и много други арабски градове.

Хуманизмътъ и реформацията, съ своя стремежъ къмъ древността, отново обрънали погледитѣ къмъ съкровищницитѣ, гдѣто се падали пронаведенията на старитѣ философи и писатели. Манастирскитѣ би-

блиотеки станали средища, гдѣто се стичали учени отъ всички краища. Съ възтѣржествуването на идеитѣ на хуманизма, когато много манастири сѣ били закрити, библиотекитѣ били пренесени въ университетитѣ. Прочуга е била библиотеката при Лайденския университетъ. — Сѣщо князе и др. на свои или държавни средства основали и поддържали много книгохранилища: библиотеката на Медичитѣ въ Флоренция, Ватиканската библиотека въ Римъ, основана отъ папа Николай V, Будапещенската библиотека, основана отъ кралъ Матей Корвинъ и др.

Библиотекитѣ на възраждането сѣ представяли по голѣми или по малки зали обикновено съ амфитеатрални площадки, съ високи таванѣ рафтове, раздѣлени съ 1—2 пѣтеки, на които посетителитѣ сѣ работели прави. Книгитѣ — дебели пергаменти — били наредени по съдържанието си, съ съответни надписи. Книги естествено вѣтъ отъ библиотеката не се давали. Дори книгохранилищата били достѣпни само за малко привилегировани лица и учени и книгитѣ били вързани съ вериги и заключени съ мажари. Цената на книгитѣ и огромния трудъ, потребенъ за преписването имъ, сѣ карали собственицитѣ имъ да взематъ всички възможни мѣрки за запазването имъ.

Но хуманизмътъ извърши своето дѣло. Той подигналъ етнелитѣ интереси въ широки слоеве и книгитѣ трѣбваше да станатъ достѣпни за всички. При тази психологическа обстановка дойде и великото откритие на Гугенберга.

Откриваха се нови перспективи, когато книгата, освободена отъ веригитѣ можеше да стане достѣпна всѣкому. Съ голѣмитѣ демократични вѣяния на осемнадесетия вѣкъ, когато се създаваха условията и идеитѣ на единъ новъ свѣтъ, роди се и новата библиотека, която имаше за задача да обслужва цѣлото общество. Именно обществената библиотека.

(Следва).

Вншенъ отдѣлъ.

Нурсове за индукторитѣ на берлинскитѣ трамваи.

Кондукторитѣ на 7000 берлински трамваи били задѣжени да ходятъ на вечернитѣ „курсове по учтивост“, гдѣто специални преподаватели имъ давали наставления, какъ да се отнасятъ къмъ публиката.

Вие сте длѣжни да бждете любовни и внимателни — поучавалъ преподавателя кондукторитѣ — и да не забравите, че пѣтницитѣ сѣ хора, а не товари. Да помните винаги, че пѣтницитѣ се връщатъ отъ работа съ разстроени и изморени нерви, а на работа отиватъ следъ безсонно прекарана нощ или лошо при отено кафе. Да помните, че има случаи, когато не трѣбва да чувате, нждате или да отговаряте на неумѣтени въпроси. Не мислете, че сте длѣжни да давате уроци по учтивост на пѣтницитѣ: „учете ги съ мѣлачиния си примѣръ“ и т. н.

Тель-Авивъ.

Новиятъ градъ притежава планъ отъ най-модернитѣ градове-градини. Числото на жителитѣ расте неимоверно бързо. Така градътъ е построенъ едва презъ 1909 г.: презъ 1919 г. е броилъ 3000 жители, а презъ 1929 г. наброява 45,000 д. жители.

Д-ръ П. Д. Скорчевъ.

Витаминатѣ като лѣчебно срдѣство особено при заболявания у децата.

Може да се приеме, че витаминитѣ сѣ малко-много известни на всѣки образованъ чловѣкъ у насъ. За това тукъ ще се въздържимъ отъ по-обширно изложение на тѣзи новооткрити и тѣй ценни въ нашата храна вещества, а ще се спремъ по-дълго на тѣхното практическо приложение за лѣкуване на известни болни и слаби деца и възрастни.

Макаръ че презъ последнитѣ 15 години твърде много е работено върху витаминитѣ, тѣ все още сѣ обвити въ тайна и науката и до днесъ не е успѣла да разбули ясно и открито тѣхната химична структура. Тѣ сѣ вѣроятно твърде разнородни и неустойчиви химични тѣла, които сѣ безусловно необходими за организма, за да може той да поддържа органитѣ си и функциитѣ имъ въ изправностъ. Тѣ сѣ отъ грамадно значение сѣщо и за правилния растежъ на тѣлото и за успѣшното му преустройство и възобновяване.

Съ огледъ на тѣхното биологично въздействие ний различаваме четири различни вида витамини, които е прието да обозначаваме съ буквитѣ А, В, С, D.

Витаминъ А предпазва отъ ксерофталмия,¹⁾ витаминъ В — отъ бери-бери (у насъ не върлува), витаминъ С — отъ скорбутъ,²⁾ а витаминъ D предпазва отъ рахитъ.³⁾

Липсата на известни витамини води къмъ опредѣлени съответни заболявания. Обаче нуждата отъ витамини у отдѣлнитѣ хора е различна и се обуславя отъ много фактори, като: индивидуално предразположение, възрастта, годишното време, състоянието на охранването на индивида и отъ особни състояния като предвременна роденостъ, бременостъ, заразни заболявания и много други.

Количеството витамини необходимо за поддържане на здравето и за преустройство на организма у разнитѣ индивиди е твърде нееднакво. За това при равни условия на хранене не всички заболяватъ отъ дадена авитаминоза (болестъ причинена отъ липса на известенъ витаминъ), а само единъ ограниченъ брой. Тѣй бѣше напр. съ скорбута който презъ балканската война избухна презъ м. февруарий—мартъ у разни войскови части поради липса презъ зимата на какъвто и да било зеленчукъ, тѣй е и съ рахита, който засѣга само опредѣленъ брой иначе еднакво хранени деца.

Сѣга да разгледаме по отдѣлно къмъ какви заболявания води липсата на даденъ витаминъ въ храната и срдѣствата, съ които ний можемъ най-бързо да се справимъ съ тѣхъ.

Липсата на витаминъ А води къмъ ксерофталмия (кератомалация) у малкитѣ деца и къмъ нощна (кокоша) слѣпота у по-възрастнитѣ. — Този витаминъ е разтворимъ въ мазнини и се намира въ рибето масло, въ млѣкото, въ кравето масло, въ желтъка на яйцето,⁴⁾ а сѣщо и въ месото, рибата, хайвера, въ черния дробъ, въ лойта около бѣбрецитѣ и сърдцето и др.

У деца които се хранятъ съ обезкаймачено центрофугирано млѣко (многозина отъ нашитѣ търговци на млѣко тукъ въ Варна притежаватъ центрофуги!) или се хранятъ изключително съ въглехидрати (повечето прехвалени детски брашна!) ксерофталмията започва да се показва отъ третия имъ месецъ до втората имъ година. Въ тия случаи може да помогне сметана и прѣсно краве масло. Въ свинската мастъ, сѣщо и въ маргарина витаминъ А не се съдържа, за това тѣ сѣ долнокачествени мазнини и при липса на други масла тѣ водятъ къмъ ксерофталмия и нощна слѣпота.

Презъ зимата, когато ний поглѣщаме най-малко витамини, нашитѣ запасъ отъ тѣхъ се изчерпва и недостѣгътъ имъ се чувствува най-силно презъ месецитѣ мартъ—априлъ—май. Тежки инфекциозни заболявания, особено брусница и диарии у децата силно повишаватъ у тѣхъ нуждата отъ витаминъ А. — При слаби, недоносени, изкуствено хранени сукалчета трѣбва да се даватъ съдържачи витаминъ А мазнини въ достѣтно количество. За това млѣкото и въ съответното детско разрѣждане трѣбва да съдържа 2½—3% масло (у насъ продажното млѣко, безъ да бжде по детски разредено, често не съдържа повече отъ 2—2½% масло). На деца, които сѣ особено застрашени отъ ксерофталмия (напр. поради дълго боледуване) трѣбва да се дава по малко каймакъ или рибе масло.

¹⁾ Подъ ксерофталмия — сухоочие се разбира едно заболяване на очото, при което конюнктивата става суха и набръчкана; тя е съпроводена отъ нощна (кокоша) слѣпота (у възрастнитѣ) При децата тя се проявява въ злокачествена форма съ загнояване и разкапване на корнеята и се съпровожда отъ общи болестни явления.

²⁾ Скорбутътъ се изразява въ общъ упадѣкъ, съ посиняване и кръвясване на венцитѣ, подкожни и мускулни кръвоизлияния, кървави диарии; тукъ спада и аналогичната у децата Барлова болестъ.

³⁾ Рахитътъ е обща болестъ у децата, която започва презъ второто имъ полугодие и е съпроводена съ лошо и неправилно растене на коститѣ, обилно потене на главата — възглавничката бива винаги мокра! — чести диарии и бронхити, късно поникване на зѣбитѣ, късно прохождение.

⁴⁾ Въ това отношение за предпочитане сѣ яйца съ желто-червеникъвъ тъменъ желтъкъ (у кокошки които тичатъ свободно и кълватъ зелена храна, глисти, наѣкоми и др.); тѣ съдържатъ повече витамини и фосфати, отколкото яйца съ блѣдъ желтъкъ (у кокошки които се хранятъ въ курникъ съ сухи зърна) Изобщо може да се каже — както твърдятъ американскитѣ изследователи — че витаминъ А е единъ желтъ пигментъ и че колкото едни растения и тѣхнитѣ плодове, а сѣщо и животинскитѣ продукти повече съдържатъ такава ба рилно вещество, толкова тѣ сѣ по-богати съ витаминъ — сравни желтото краве масло, желтото рибе масло, домати, морковитѣ, тъмнитѣ сортове зърна, тъмнитѣ орехи и др.

Изъ сп. „Добро народно здраве“.

Писмо до редакцията.

Моля, г. редакторе, дайте мѣсто на настоящето ми писмо въ почитаемия ви Варненски общински вѣстникъ.

Радостъ обагрѣ душата на всѣки варненецъ, когато той вижда, какъ постоянното присѣстване при общината на полаган голѣми усилия за да направимъ отъ града нѣ единъ дѣтскъ курортенъ центъръ въ България.

Успѣлитѣ стрѣжи на общината, планомерното и потенуено благоустройство на улицитѣ и крайнитѣ квартали, китонирването на ул. „Царъ Борисъ“ и „Шести септемврий“ и редъ други културни и стопански мѣроприятия наистина говорятъ, че управляващитѣ партни сѣ оставили навадъ всѣкакви тѣхни партийни интереси и сѣ вложили благородната амбиция да оправдатъ даденото имъ доверие отъ гражданството. Но още по драго става на душата, когато човѣкъ вижда при мѣрното устрѣие на коалирацитѣ се въ управленето на партия, какъ тѣ солидарно съ общогражданския комитетъ подпограждането на новия театръ полагатъ максимумъ усилия за неговото довършване. Наистина това е едно голѣмо културно дѣло, и ние не можемъ да не покажемъ своитѣ адмирации къмъ нив дваторитѣ му. Театрътъ, нека ми бжде позволено да кажа като скромнъ варненски гражданинъ, сѣрчи като разваляни нѣколко години следъ неговото започване въ центран града. Нито една общинска управа до тогича не се подѣсти да помисли за този свещенъ храмъ на Мелпомена. Минаха много партии, много голе обещания се даваха предъ гражданството. Много пѣстри платформи се подхвърлиха предъ неговия погледъ, но на дѣло нищо не се приложи. Думи, думи и само думи си оставаха технитѣ обещания. Но само това ли? Кой искрено човѣкъ би могълъ да отрече ужасната картина, която ни откриваха крайнитѣ на гредѣ ни зиме? Тамъ нѣмаше нито една пѣтека, посянѣ съ камъни и нито покрива саѣтѣнка презъ дългитѣ килич и слви нощи. Днешното постоянно присѣстване даде по протекание на 15 километра разстояние улично електрическо освѣтление; то направя отогити мѣгра калдърѣмъ по тѣзи квартали. Но не само това, ами техниятъ погледъ се протѣри още по-далечъ, той отиде въ „Сестъ-семесъ“. И тамъ ние днесъ имаме прокаранъ 5,000 метра калдърѣмъ, пострѣено училище „Хр. Ботевъ“, безплатни ученически трапезарии за беднитѣ ученици и редъ други културни и стопански мѣроприятия.

Хвала на тѣзи скромни ратници въ полето на културния и стопански развои на града на, вала пѣмъ! Тѣ патрѣха много съзѣп; много пи дихоха.

Д. Г. А.

Конкурсъ за обществени здания, въ които да се употрѣбѣ най-малко количество възпламенителенъ материялъ,

Общинскитѣ съветъ на гр. Квебекъ, следъ станалѣтъ вѣколко по ра, въ които сѣ пострадали много старци, болни, деца и пр., е решилъ да обявя

конкурсъ за обществени здания за болници, училища, кина, детски приютѣ и родилни домове. Премията цѣла да бжде дадена на онѣя бюра или архитектъ, който употрѣби невазпламенителни материяли, или пѣкъ нѣ-малкото количество материялъ, който се подала на пожари.

Архимандритъ Инокентий.

Устройство на административното управление в гр. Варна след освобождението.

Въ архивата на покойния варненски гражданинъ Петъръ А. Поповъ, частъ отъ която се съхранява въ библиотека на археологическия музей, намираме три „приказа“, отъ които единиятъ на руски езикъ. Тѣ се отнасятъ до устройството на административното управление въ гр. Варна, следъ освобождението. Като важни исторически документи предаваме ги изцяло.

Приказъ (виповѣдь).

За Варненската губерния
3 юний 1879 г. гр. Варна.
№ 180

Презъ м. ноемврий, миналата 1878 год., напуснаха гр. Варна и последнитъ турски войски.

Въ течение на седемъ месеца било въведено временно гражданско управление; и младата Варненска губерния не останала надире отъ другитъ губернии въ княжеството, тъй като въ нѣния районъ е въведенъ нужния порядъкъ, а градскитъ и окръжни учреждения действуватъ правилно, на основание издаденитъ отъ тѣхъ временни положения.

Не мога да не отглася до тѣхъ, въ толкова краткъ срокъ, резултати къмъ съдействието, оказано на мене при управлението на губернията както отъ назначенитъ отъ правителството, така и отъ изборнитъ членове на администрацията; и ватова, като предавамъ длъжността на назначения съ заповѣдь отъ Императорския Руски Комисаръ, отъ 26 май т. година подъ № 3, на Варненския губернаторъ Драгана Цанковъ, считамъ за свой приятенъ дългъ да изкажа искренна признателностъ къмъ всички служащи подъ моето ведение, за тѣхното пълно усърдие и оказаното на мене и общото дѣло споредъ силитъ си съдействие.

На оригинала подписахъ Губернаторъ Действителный Статски Сѣвѣтникъ Баумгартенъ.

Вѣрно съ оригинала

Управителъ на канцеларията А. Дитериховъ

Приказъ.

За Варненската губерния.
юний 4 день 1879 г. гр. Варна.
№ 181

Споредъ приказътъ на Императорския Росейски Комисаръ въ България, отъ отглася на Вътрешнитъ работи, отъ 26 май тая година подъ № 3 азъ съ назначихъ Варненски Губернаторъ.

Днесъ като приехъ отъ Действителнаго Статски Сѣвѣтника Г. Баумгартена длъжността на Варненския Губернаторъ, извѣстявамъ по въ

вѣреносата на меня Губерния и предлагамъ за подлежащитъ дѣла да се отнасятъ къмъ меня.

Първообразното подписахъ Губернаторъ Д. Цанковъ.

Управителъ на канцеларията А. Дитериховъ.

Приказъ.

По Варненската губерния
20 Декемвр 1879 г. гр. Варна.
№ 222

Съгласно Указа на Негово Высочество Нашия Князь и Господаръ за № 471, азъ съ назначихъ Варненския Губернаторъ.

Днесъ като приехъ длъжността по управлението на вѣренната ми Губерния, съгласно Высочия Княжеский Указъ — извѣстявамъ за това, въ всеобщо знание на всичкитъ подвѣдомственнитъ Чиновници и на населението, и предлагамъ за подлежащитъ дѣла да се отнасятъ къмъ меня.

Варненскій Губернаторъ
Василь Д. Стояновъ.

Монаситъ.

Изнасянето на тази пьеса бѣ единъ новъ аргументъ за високата културна задача на нашия театръ.

Наистина „Монаситъ“ не е между първокласнитъ произведения на Сенъ Илеръ, но все пакъ носи широтата и проникателността на неговия духъ — неговата безовидна насмѣшка надъ слабоститъ на човѣшката природа.

Странно е художественото въдѣствие на тази пьеса. Тя ни пренася въ храма на молитвеного примирение, но ни връща веднага въ нашия повнатъ, старъ и огрубѣлъ животъ, де то подъ расото на духовна издигнатостъ се криятъ и тържествуватъ всички човѣшки пороци. Това придава на пьесата не сантименталенъ, а живенъ, сатириченъ колоритъ, безъ да се губи, разбира се, пълнотата и драматичниятъ темпъ на една правдива, стегната комедия.

Между това пьесата се движи въ строгитъ рамки на една безупречна и завидна интерпретация. Тя не драматизира страсти, не засѣга наранени амбиции, въплѣти че разоблачава много лъжи и демаскира вкоравѣли предрасъждѣния. Високитъ проблеми, за истината, любовъ и прощане тукъ сѣ поставени открито и смѣло, поставени не тенденциозно, не прочетени като моралъ отъ висотата на ямбона, а изплотени въ живи образи, които съ дѣлата и живота си манифестиратъ тѣхното правдиво разрешение. Тукъ гениалниятъ французки драматургъ, чиято комедия е преработена за нѣмски отъ Тенели, дава преди всичко едно ясно разрешение на проблема за любовта; той явява да ни докаже, че надъ всичко въ живота господства тя — и ни то дебелитъ монастирски порти, нито дори и смъртъта не може да унищожатъ нейната мощъ.

Голѣмъ дѣлъ за блѣсковия успѣхъ на пьесата се пада и на отливната и образцова игра на

актьоритъ, които, по всичко личи, сѣ вложили хубавата амбиция да създадатъ отъ нея истински букетъ, обгряещъ душата съ топлота и свежестъ.

Изобщо всички артисти бѣха въ ролитъ си; личеше, че всички искатъ да бѣдатъ достойни деца на свѣтлия храмъ на Мелпомена; ето защо ансамбълътъ бѣ много добъръ.

Обществото и любезитъ специалното изкуство у насъ трѣбва да насърчатъ тия смѣли ратници въ полето на културата; тѣ трѣбва по често да си опомнятъ за тѣхъ, по често да посещаватъ театра; защото, не ка признаемъ откровенно, голѣми сѣ тѣхнитъ усилия да ни дадатъ нѣщо красиво, художествено и задоволяватъ нашия вътрешенъ миръ. А при такива жертви, правени отъ тѣхна страна, ние не можемъ да останемъ безчувствени. Театрътъ трѣбва да стане любимъ нашъ домъ, въ който ние най-добре да можемъ култивира въ себеси човѣшкитъ добродетели, необходими намъ при днешния упадѣтъ на нравитъ да ни разведраватъ; тои не трѣбва да се схваща като луксъ или като институтъ, въ който може да иматъ достъпъ само малцина избраници.

Задачата на театра е велика; ватова нека го обикнемъ, нека обикнемъ неговитъ труженци и нека го посѣщаваме по често. Защото наистина болка обзема душата, когато виждаме колко малка ние се интересуваме отъ него, какъ ние се боимъ да прекратимъ неговия свещенъ прагъ и какъ другаде си тровимъ душата съ равни развращаващи ни нѣща. Мѣстото не по волята тукъ да посочимъ ролята на театра и неговото възпитателно значение въ живота. И ние ще се ограничимъ само съ единъ апелъ къмъ всички, които мислятъ за духовнитъ ценности на човѣка, съ следнитъ думи на Ибсена: „Посещайте театра по често, ако желаете да оставите нѣщо тревево и свѣтло на вашитъ дѣца“.

Д. Р. Аджемовъ

ХРОНИКА

Извършената работа въ Варненскитъ цѣвѣтн градини отъ 24 до 30 септемврий 1928 год. както следва: 1) Поливане дървета по улицитъ и цѣвѣтата, тревата изъ градинитъ; 2) плевене и притовляване торене на фигуритъ, и насаждане съ едногодишни разсади, и облагородяване на овощни дървета; 3) събиране на плодетъ и чисене на градинитъ; 4) Прегопаване на разнитъ трези и

приготвяне също мѣсто за посѣване на тревно семе; 5) поправка на дървената частъ въ цветарницитъ и парницитъ; 6) Пренасане съ градинскитъ коли прѣстъ отъ градската гора и торъ отъ сектора и пожарната команда.

Електрическата дирекция при общината стѣ 9 до 15 октомврий т. г. е извършила следната работа: 1) поставка на 55 стѣлбове за електропроводната мрежа въ бездомническия кварталъ при казармата въ лѣво отъ улица Войнишка. 2) Включване на 28 частни инсталации къмъ градската електропроводна мрежа. 3) Разни поправки по градската електрическа и електропроводна мрежа. 4) Нанесени завърения на 1030 смѣтки на обща сума 140,743 лева. 5) Открити 5 нови смѣтки. 6) Извършени промѣни въ 25 безелектромерни смѣтки. 7) Написани описи за инкасаторитъ на 2000 клиенти, за инкасиране. 8) Събиране сбора на месечнитъ свѣдѣния за м. септемврий 1928 година възлизащо на 44145 киловата на обща сума 514589 лева за освѣтление и 19172 киловата на сума 77472 лева за двигателна сила. 9) Дадени справки на гражданитъ — около 450 души. 10) И дадени кангации въ канцеларията 120. 11) Прѣвърени отъ главния инкасаторъ 93 безелектромерни инсталации изъ 32 улици и задължени по смѣтки такива 25 за намѣрени разлики въ свѣтъ въ повече.

Съставени сѣ иа разни нарушителни 5 акта. Издадени сѣ 20 свидѣтелства за стопанисване на едрѣ добитѣкъ. Прѣвърени сѣ за износъ вѣнъ отъ предѣлитъ на царството 15 кгр. солени черва, 10500 кгр. кашкавалъ и 1325 кгр. сирене.

Нѣрвени сѣ резизии на работилницитъ за месни консерви и на месаркитъ и рибни хали.

Лѣкуванъ е заболѣлия съ щински добитѣкъ, средно по 4 коня дневно.

Контролиранъ е всичкия добитѣкъ вѣнъ въ градския пазаръ

Прѣвърени сѣ презъ седмицата 8375 литри мѣлко

Ухапани хора презъ седмицата отъ бѣсни животни нѣма. Огровени сѣ 119 куѣта и 4 котки празноскитающи по улицитъ.

Читалнята въ фойето на общ. театръ отъ 1 до 7 октомври е била посѣтена отъ 1369 души, а сибилотека — отъ 203 души, и учебически отдѣлъ — отъ 50 души.

Лицата родени презъ 1888 год. до 1903, отъ 40 до 25 год. възраст да се явятъ въ общината въ трудовото бюро и отработятъ 10 дневната си трудова повиностъ за 1928 г., въ противенъ случай спрѣмо тѣхъ ще се приложи забележката по чл. 79 отъ правилника като ще бѣдатъ докарани подъ стража за отбизане повиностъта.

Химическата лаборатория при общината за времето отъ 1 юлий до 30 септемврий т. г. е извършила следнитъ анализи: Анализирани сѣ общо 167 проби, отъ които 123 изпратени сѣ официални учреждения и 39 отъ частни лица. Резултата отъ анализа е следния: Нормални — 113, ненормални — 46. общия процентъ на ненормалнитъ е 28.4%. Найголемъ процентъ отъ ненормалнитъ проби сѣ дали: мѣлката (61%), оцета (65%), сладкитъ (71%), ликьори (40%) и др.

Изъ цѣлъ свѣтъ.

Населението на италианскитъ градове.

Споредъ последната статистика, отъ 30 юний 1928 год. най-много населенъ градъ въ Италия билъ Неаполъ съ 966,000 жители, Милано ималъ 941,000 жители, а Римъ — 877,000 Генуа 625,000, Торино 570,000 Палермо 445,000 и пр.

Водната проблема въ Холандия

Холандия притежава население отъ 7,400,000 д. жители, отъ които 4,600,000 д. жители притежаватъ отдѣлна водопроводна мрежа въ жилищата си. Страната получава вода отъ 383 източника, отъ които 45 сѣ отъ текущи на повърхността води, 110 подземни текущи води и 228 отъ различни източници. Въ цѣла Холандия сѣ съществуватъ 111 предприятия които доставятъ и разпредѣлятъ вода за пиене и други нужди 21 отъ предприятията сѣ на частни лица и дружества, а останалитъ на общинитъ и окръжитъ. Въ северна Холандия образувана обща водна централа за 103 общини. Най-висока консумация на жителъ на ден отбелязва гр. Ротердамъ, въ който градъ на жителъ се пада по 116 литра; а пай-малката водно количество се пада на: Харлемъ — 53 л. Средната консумация за цѣлата страна е отъ 89 литри на жителъ за денонощие.

Печатница
Добри Тодоровъ

Бръсело-фризьорски салонъ

„СИВИЛЛЯ“

на Атанасъ Ивановъ

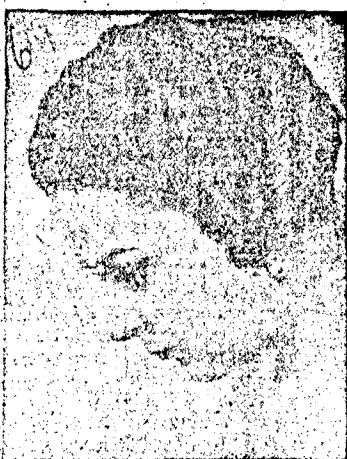
ул. „Царъ Б. рисъ“ № 6
до к. ф. н. „Лондонъ“

Единствения въ България електрически апаратъ **Realistic Mayer** въ едри тѣлани за 6 месеца, съ конкурентни цени. Най-модерно постригване, фризване, водни ондулации съ специаленъ препаратъ, маникюръ, електрически масажъ, измиване на коси съ специаленъ препаратъ който омекчава косата и пр.

Изработватъ се всекакъвъ видъ изкуствени коси и перуки. Изящно хигиенично бръснене и стрижене напълно задоволяващо вкуса на клиента.

Парфюмерия и пудри на конкурентни цени — 20% намаление.

Пристигна препаратъ LOREAL HENNE за бѣдисане на коси — пай-равлични цѣвѣтове. Пристигна пудрата „Аворей“ и тѣнки машини № 0000 специални за ДАМСКО СТРИЖЕНЕ, тѣй сѣщо и прочутитъ парфюми, пудри, помади и лѣсъони отъ известната фирма („Rivier“ — Paris) „Помпел“, „Флорами“ и „Живрина“. Пристигнаха сѣщо и отъ известната фирма „Жу-мандре“ всички видове парфюми, одеколони, помади, пудри, червила, сапуни и др. на конкурентни цени.

Електрическо дълготрайно (6 месечно) къдрене на дамски и мъжки коси.

Електрическо дълготрайно (6 месечно) къдрене на дамски и мъжки коси.

1) Материали за историята на гр. Варна.